

БРОЈ 15 • 24. ЈУН 2019.

ПЛАМЕНКО



СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ



СВА РАДОСТ ШКОЛСКОГ СПОРТА



Најбољи ђаци и
наставници

Кад порастем
бићу Вања

Упознај Србију да
би је више волео



СЕЗОНУ ШКОЛСКИХ ДРЖАВНИХ ПРВЕНСТАВА ТРАДИЦИОНАЛНО ЗАТВОРИЛЕ МАЛЕ ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ

СМЕХ И РАДОСТ ЗА КРАЈ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

У среду, 5. јуна, у крагујевачкој хали „Парк“ одржано је Републичко првенство у малим олимпијским играма. Право учешћа имали су ученици првог, другог и трећег разреда, као првопласирани на претходним нивоима такмичења. Снаге су одмеравали у спортским полигонима - спретности, окретности и свестраности.

Трећакиње из наше школе, нажалост, нису стигле до Државног првенства, пошто су на Међуокругу биле треће. Међутим, наша плесна група, предвођена наставником физичког, Милошем Цмиљанићем, учествовала је, својом плесном тачком, на отварању, а све су забележили ђаци репортери.

Атмосфера је била дивна, све је текло спонтано, глатко, без икаквих проблема. Хала је одзвањала аплаузима и узвизима одушевљења. Била је част бити део једног оваквог спортско-спектакларног догађаја.

Пре тога, у Крагујевцу су, 17. маја, у хали „Језеро“ одржане окружно такмичење у Малим олимпијским играма, на којима су се учени-



ци нижих разреда такмичили у спортским полигонима - спретности, окретности и свестраности. Први пут су учествовали и ђаци наше школе, а право да се опробају имали су ученици првог, другог и трећег разреда из све три школске зграде - Грошнице, Вињишта и Великог Поља.

Ученике је најпре тестирао, а потом и вежбао наставник физичког васпитања, Милош Цмиљанић. Време нам није ишло на руку, с обзиром на честу кишу, па је наставник Ми-

лош са децом вежбао у холу школе, због непостојања физкултурне сале.

Мешовита екипа нашег првог разреда заузела је друго место; такође мешовита екипа другог разреда освојила је треће место. У трећем разреду, засебно су се такмичили де-



чаца, заузевши друго место, и девојчице, које су биле прве и заслужиле пласман на Међуокружно такмичење. Две трећакиње су се пред само такмичење разболеле, па је наставник био принуђен да нађе замену. Све то их није омело да освоје бронзану медаљу, треће место, и све нас учине поносним.

Невена Димитријевић 6/1
Снежана Јовановић 6/1
ОШ „Наталија Нана Недељковић“, Грошница,
Крагујевац



МОЈ ДРУГ, НАШ ПОНОС

Поред многобројних наставних активности, вредни ученици ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ из Крагујевца успешни су и у ваннаставним активностима. Један од њих је ученик трећег разреда Матеја Стефановић. Он тренира фудбал, шах и члан је екипе у Малим олимпијским играма. На сусретима у Малим олимпијским играма, са својим другарима освојио је прво место на Општинском и 3. на Окружном такмичењу, и тако се пласирао на Републичко такмичење. У шаху, на општинском турниру, такође је освојио прво место, а на окружном заслужено 3. место. Имао је запажене резултате и на такмичењу из информатике под називом „Дабар“. Али поред свега тога, одличан је друг и сјајан математичар. На школском и општинском такмичењу из математике освојио је прво место. Спреман је да сваком помогне. Како деци, тако и одраслима. Сви га воле. Ја сам поносна што је Матеја баш мој друг.

Дора Бабић

ИМПРЕСУМ

Уредник: Катарина Синђелић. **Помоћник уредника:** Сања Угрин. **Сарадници:** Марија Мијајловић Јовановић, Весна Станковић, Невена Вељковић, Неда Цвејић, Драгана Виденов, Светлана Мирчић Вукобрат, Виолета Милошевић, Драгана Дејановић Ковачевић, Гордана Славковић, Магдалена Рецовић, Соња Марковић Томић, Николета Његован, Александра Милошевић Јовановић, Сандра Папић, Снежана Савићевић, Весна Шормаз Јовановић, Јелена Ракић, Јелена Милосављевић, Драган Ђорђевић, Снежана Костић, Тијана Јоцић.



АПСОЛУТНИ ШАМПИОНИ СРБИЈЕ

ГИМНАЗИЈАЛЦИ „СВЕТОЗАРА МАРКОВИЋА“ НА ДРЖАВНИМ ПРВЕНСТВИМА У БАСКЕТУ И КОШАРЦИ ПОКАЗАЛИ ДА СУ ВЛАДАРИ ИСПОД ОБРУЧА

На Републичком такмичењу из баскета одржаном 9. маја у Београду и на Републичком такмичењу из кошарке одржаном 29. маја у Караташу ученици Гимназије „Светозар Марковић“ из Новог Сада, освојили су златну медаљу и у кошарци и у баскету 3x3.

Био је то више него довољан повод да организујемо интервју са кошаркашима и професором који их је довео до два злата на два различита Државна првенства

Како сте се осећали у тренутку победе на такмичењу?

Лука Гутовић: С обзиром на то да смо баскет освојили у неизвесној завршници, осећај је био феноменалан. И за кошарку је био неизвесна финиш. Ипак, успели смо да победимо и осећај је био неописив.

Због чега си се одлучио за кошарку, односно баскет?

Никола Драгановић: Пре свега та љубав је почела преко мог оца који



Победа у финалу после неизвесне завршнице у Кладову

биле пресрећне и веома поносне на нас.

Како успевате да ускладите школске обавезе са тренинзима и да ли имате слободног времена?

Никола Драгановић: Пре свега, бих се захвалио својој разредној Олги Каменковић, а и свим професорима који имају разумевања и који нас подржавају у свему овоме.

Који је твој савет за младе на де?

Лука Гутовић: Првенствено младима бих препоручио да се баве спортом и да уживају у томе. Касније, како буду одмицале године, требало би да се све више труде.

Њихов просфеор Ђорђе Модић успео је у ономе о чему његове многе колеге само сањају.

Како сте се осећали када је ваш тим освојио прво једну медаљу из баскета, а затим из кошарке?

- Осећао сам се феноменално. Једноставно, после толико тренинга и утакмица када се дође до крајдоживи се врхунац да сте најбољи

у држави од 400 школа. Тај осећај је неописив.

Шта је потребно за освајање две златне медаље на републичком такмичењу?

- Потребно је пуно труда, рада, залагања, одрицања, подршке професора, колега и наравно директорице, Татјане Вукадиновић.

Како успевате да мотивишете ђаке у времену када се новије генерације све мање баве спортом?

- Мотивација младих је веома специфична. Поготово из аспекта зато што ђаци односно кошаркаши наше школе већ тренирају у својим клубовима. Наше је било да их укломпонујемо и да створимо најбољи тим од момака који играју и у другим клубовима и на овим секцијама. Они су стварно били пожртвовани, вредни и редовно су долазили на тренинге. На крају, труд се исплатио!

**Теодора Жерајић
Кристина Јоњев
Гимназија „Светозар Марковић“
Нови Сад**



Тријумф у Београду на Државном првенству у баскету 3x3

је тренирао кошарку и бавио се њоме. Почео сам да тренирам са шест година у кошаркашком клубу Селекта, а касније сам прешао у „Спортс врлд“

Ко вам је представљао највећу подршку током такмичења и како

су ваше породице реаговали на успех?

Томислав Струњаш: Највећа подршка је долазила од стране професора, Ђорђа Модића, а после и од осталих професора и другара из разреда. Наше породице су



ПУТ ГИМНАЗИЈЕ СМЕДЕРЕВО ОД ОКРУЖНОГ ДО РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА

САША ПОНОС ШКОЛЕ

Наша школа, гимназија Смедерево је и ове године имала представника на државном такмичењу у спортској гимнастици, које је одржано у Новом Саду 27. марта. Саша Степаноска, ученица 4/3, такмичила се у појединачној конкуренцији и била 20. од 40 учесника. С обзиром на то да се такмичила са углавном активним гимнастичаркама, њен успех је више него одличан. са просечном оценом 13,5 на све четири справе показала је велики напредак. По завршетку такмичења била је расположена да одговори на неколико питања:

Да ли си задовољна овогодишњим успехом ?



Саша Степаноски у разговору са њаком репортером

- Могла бих рећи да сам задовољна, али наравно да увек може боље.

Какво је твоје искуство током четири године такмичења и који би успех издвојила ?

- Стекла сам нове пријатеље и много самопоуздања. Свако такмичење има своје предности и мане, али су ми најомиљенија била републичка јер са собом носе највећи притисак.

Да ли је тешко постићи велики успех уколико се не бавиш гимнастиком ?

- Тренирала сам раније, али сам престала због обавеза у школи. Мислим да активно бављење гимнастиком није



Вежба Саше Степаноски на греди

једини и загарантовани пут до успеха. Највише се напредује великим трудом и пожртвовањем.

Да ли Гимназију чекају успеси и после тог одласка из школе ?

- Наравно. Има много талентованих девојка које се већ такмиче за школу. Надам се да ће још њих доћи и да ће заједничким снагама успети да освоје неко од прва три места.

Саша желимо много успеха, а у име школе јој се захваљујемо на одличном представљању наше школе током све четири године.

Пут до Републичког такмичења изгледао је тако што је гимназија са својим изабраним тимовима, 10. марта учествовала на окружном такмичењу у спортској гимнастици, које је одржано у ОШ Димитрије Давидовић. У такмичењу су учествовале две женске и једна мушка екипа. Нашу гимнастичарску екипу представљали су: Саша Степановска, Александра Павловић, Сара Благојевић, Ивана Урошевић, Ружица Милосављевић, Ива Илић, Сања Марковић, Млађа

Костић, Димитрије Мирић, Немања Бајкић и Огњен Вукашиновић. Као и на сваком такмичењу учесници су имали времена да се загреју... и крену, а кренуло је и завршило се веома добро по наше ђаке. Сви учесници су имали одређене дисциплине у којима су морали да се опробају да би прошли у даља такмичења... Наравно, гимназијалци су, још једном, осветлили образ школи и однели кући разне медаље, дипломе и медаље. Наша женска екипа је освојила прво место, а као појединци прво и треће место. Прво место је освојила Саша Степановска, а треће Сања Марко-

вић. Мушка категорија је донела још већи понос Гимназији. Наша школа је освојила сва три места. Треће место је освојило Димитрије Мирић, друго место је припало Млађи Костићу а прво је заслужио Намања Бајкић. После оваквих успеха једино што је професорка физичког и медицинског васпитања, Сандра Папић, могла да каже је: „Да ли још нешто носимо са собом ?“.

**Миња Драгосављевић
Ива Илић
Петар Јовановић
Анђелка Јанковић
Гимназија Смедерево**



Професорка физичког и медицинског васпитања Сандра Папић презадовољна успехом својих ђака



ПУНО ИЗЕНАЂЕЊА НА ДРЖАВНОМ ПРВЕНСТВУ У ОРИЈЕНТИРИНГУ НА БЕОГРАДСКОМ КОШУТЊАКУ

И БРОНЗА И ДЕКИ

Иако је потпуни новајлија у школском спорту, оријентиринг се у својој трећој такмичарској школској години толико уиграо да изгледа као да је одувек у школском календару. После трке по мање или више приступачним теренима широм Србије, најсналажљивији основци и средњошколци дошли су у Београд, на Кошутњак како би пронашли и прогласили државне прваке. У престоницу су стигли такмичари из 42 школе из Србије. Видели смо ђаке из 24 основних и 14 средњих школа, односно укупно 156 ученика. Такмичари су дошли спремни да покоре непознати терен. У томе су им помогли карта и компас. Они који су најмудрије читали карту и доносили одлуке у правом тренутку такмичење су завршили на победничком постољу.

Гимназија Смедерево је овога пута имала три представника у мушкој

и женској конкуренцији за средње школе. У мушкој конкуренцији су се такмичили Ђура Вукелић 4/4 који је освојио 11. место и Душан Милићевич 3/6 који је био 14. у држави. У женској конкуренцији нас је представљала Александра Симоновић 4/3, која је ове године имала више среће и

успела да освоји 3. место. Иако је стаза изгледала лакша него претходне године, такмичарима је требало скоро duplo више времена да је пређу, а нешто више о самој трци рећи ће нам Александра:

Да ли си задовољна својим наступом?

- Веома сам задовољна трком и освојеном медаљом која ми је прошле године измакла за длаку.

Колико си се припремала за такмичење и да ли ти је овогодишња стаза представљала проблем?

- Нисам се посебно припремала с обзиром на то да сам у тренингу, али ми је стаза представљала већи про-



Александра Симоновић освојила је треће место



Ђаци репортери и Дејан Станковић

блем него што сам мислила. Иако изгледа лако, заправо није, због гомиле зграда и помоћних објеката, као и помало непрегледног терена.

Шта би издвојила као предност овог спорта у односу на друге?

- Захтева посебну вештину сналажења и брзину, као и склоп координације и покрета. Поред свега овога,

дружење у природи је оно што га издваја од других спортова.

Поред извандредног такмичења имали смо јединствену прилику да се упознамо и сликамо са познатим српским бившим фудбалером Дејаном Станковићем.

Миња Драгосављевић Гимназија Смедерево



Иако је стаза изгледала лакша него претходне године, такмичарима је требало скоро duplo више времена да је пређу



Александра у разговору са ђаком репортером



ДНЕВНИК ФУДБАЛЕРКЕ СРБИЈЕ МИЛАНЕ ЂУКИЋ СА СВЕТСКОГ ШКОЛСКОГ ПРВЕНСТВА У ФУДБАЛУ

СРЕЋА НАМ ЈЕ ОКРЕНУЛ

Април 2019, Београд - Двоструки првак Србије средња школа "Светозар Милетић" пласирала се на Светско првенство у фудбалу које је одржано од 6. до 14. априла у Београду. Смештене смо у Националну кућу фудбала која се налази у Старој Пазови. Ту смо били са представницима мушке екипе из Суботице. Били смо одвојени од осталих екипа што нас је спречило да проводимо слободно време дружећи се са њима. Жреб није био на нашој страни, добили смо једну од најтежих група у којој су се налазиле Аустрија, Турска и Финска. Изузетно квалитетне и уигране екипе биле су велики изазов за нас. Несигурност у нашој игри је била присутна због недостатка кључних играчица - Николине Плавшић и Душице Петровић које су у Шпанији браниле боје дреса наше репрезентације. На свечаности 6. априла званично је отворено првенство. Имале смо прилику да се упознамо са девојкама и момцима из других земаља. Најбољи контакт оствариле смо са девојкама из Републике Српске. Прву утакмицу заиграле смо у Старој Пазови са прошлогодишњим



**ЗАЈЕДНО СМО
ПРОСЛАВИЛЕ
ПОБЕДЕ ИАКО
СМО БИЛЕ СВЕСНЕ
ДА ЂЕМО СЕ ВЕЋ
СУТРА НАЂИ НА
ИСТОМ ТЕРЕНУ КАО
ПРОТИВНИЦИ**

прваком Аустријом. И поред тога што се лопта три пута нашла у нашој мрежи, до последњег минута смо се бориле. Нисмо дозволиле да нам овај пораз поквари расположење. Уздигнуте главе крочиле смо на терен и кренуле пуном снагом против Турске. Недостатак измена довео је до умора играчица и Турска нас је савладала у последњим минутима меча резултатом 3:0. Овим поразом онемогућен нам је пролазак групе због чега је

дошло до психичког пада и разочарења екипе. То се видело у наредној утакмици против Финске где смо поражене резултатом 4:0.

Дан одмора нам је помогао да се орасположимо. Организован је обилазак Београда свим екипама. Након шетње Калемегданом и Кнез Михаиловом пред нама је било Вече нација. Свака екипа је имала свој штанд на ком је излагала оно по чему је та држава карактеристична. Дружили смо се и скла-

пали познанства. Упознавали смо традицију других земаља и размењивали утиске о такмичењу. На крају вечери, свака земља је имала прилику да се представи кратком кореографијом или песмом у пар минута. Заједно са девојкама из Републике Српске и дечацима из Суботице одиграле смо ужичко коло које је карактеристично за наше поднебље.

Доласком Николине и Душице из Шпаније, екипа је коначно била комплетна и спремна за наставак



А ЛЕЂА



ФУДБАЛЕРКЕ СРБИЈЕ

Играчице: Дејана Маговчевић (капитен), Татјана Перенчевић, Николина Миљић, Лариса Савић, Милица Берића, Бојана Глумац, Николина Плавшић, Душица Петровић, Теодора Миљковић, Софија Шекуларец, Јована Лучић, Милица Клајн, Исидора Митровић, Мила Гајић, Милана Ђукић, Наташа Тривуновић, Јована Максић и Исидора Тот.
Професори: Вања Радосав и Бранислав Андрић.

низали у нашу корист. Милица Берића и Николина Плавшић су показале прецизност и лопта се упецала у противникову мрежу. Крајњи резултат био је 3:0 у нашу корист. На терену поред је као победник утакмицу завршила Србија 2. Заједно смо прославили победе иако смо биле свесне да ћемо се већ сутра наћи на истом терену као противници. На утакмици две екипе исте државе, однеле смо убедљиво победу резултатом 4:0.

Биле смо задовољне јер смо показале да нисмо наивна екипа, али исто тако сви смо размишљали о томе како би било да смо од почетка заиграле у пуном саставу. Нисмо имале времена да о томе да размишљамо јер се пред нама нашла екипа Турске и последња утакмица за нас на овом такмицењу.

такмицења. Пред нама на терену се нашла Италија. На терен смо крочиле сигурним кораком и више није било изговора за пораз, било је време за победу. Први пут на овом такмицењу, мрежу противника је затрела Душица Петровић. Након тога голови су се

Борба за 9. место две изузетно мотивисане екипе је била рај за очи љубитељима фудбала. Неизвесност је била до самог краја. Срећа није била на нашој страни, пречке и стативе су погађане, али лопта никако није хтела у гол. Невероватна одбрана наше голманке Татјане Перенчевић зауставила је противнике да постигну погодак. Борба је била до последњих минута када смо примиле гол. Пад наше играчице и

**БИЛЕ СМО ЗАДОВОЉНЕ ЈЕР
СМО ПОКАЗАЛЕ ДА НИСМО
НАИВНА ЕКИПА, АЛИ ИСТО
ТАКО СВИ СМО РАЗМИШЉАЛИ
О ТОМЕ КАКО БИ БИЛО ДА
СМО ОД ПОЧЕТКА ЗАИГРАЛЕ У
ПУНОМ САСТАВУ**

повреду услед дуела противник је искористио и постигао погодак. Овим поразом такмицење смо завршиле као 10. екипа на свету.

Сузе и разочарање на нашим лицима је био призор који никог не би оставио равнодушним. Доказале смо колико нам је битно ово такмицење али срећа од почетка није била на нашој страни. Драго нам је и част да смо биле део овог такмицења. Лепа искуства и успомене смо понеле са собом назад у наш Нови Сад и до краја живота ће бити на посебном месту у нашим срцима.

**Милана Ђукић
СШ „Светозар Милетић“ Нови Сад**





#ЛЕТЊИТУРИЗАМ

ЋАЦИ РЕПОРТЕРИ СМАТРАЈУ ДА ЈЕ ПОСЕТА БАШ ЊИХОВОМ ГРАДУ НАЈБОЉИ ИЗБОР ЗА НЕЗА

УПОЗНАЈ СРБИЈУ ДА БИ

Ако сте се питали где бисте могли да проведете лето, шта бисте могли да посетите или обиђете – ђаци репортеру имају одличне препоруке за вас

Уколико бисте да видите Шумадију, онда је сигурно логичан избор за вас да свратите у **КРАГУЈЕВАЦ**. Много је разлога за посету овом граду и много је ствари које он нуди. Први на списку знаменитости вредних посете су Шумарице и Спомен-парк Крагујевачки октобар. У спомен на жртве стрељања читав простор Шумарица је претворен у спомен-парк у коме се налази укупно дванаест монументалних споменика везаних уз Крагујевачки октобар, а најзначајнији је "Споменик стрељаним ђацима и професорима V/3", дело вајара Миодрага Живковића које је постало симбол

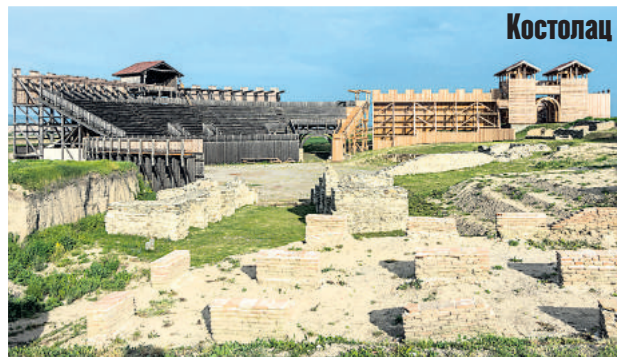
плекс „Милошев венац“. Неке од знаменитости које можете тамо обићи јесу: Амицим конак, Конак Кнеза Михаила, зграде Театра, Гимназије и Старе скупштине, као и Стару цркву и Споменик палим Шумацима. Народни музеј Крагујевац има одељења за археологију, етнографију, историју Крагујевца и Шумадије и ликовне уметности.

Што се тиче забаве, шопинга и одмора, већи-

АКО ВОЛИТЕ ИСТОРИЈУ, ОНДА ЈЕ АРХЕОЛОШКО НАЛАЗИШТЕ „ВИМИНАЦИЈУМ“ ИДЕАЛНО ЗА ВАС

ку Дунав – највећу европску реку и пристаниште „Дунавски Драгуљ“. Тамо треба отићи уколико волите шетњу кроз природу с очаравајућим погледом на реку и њено бескрајно пространство. Преко пута Дунава налази се Војводина тако да је довољно имати чамац, одвслати се од обале до обале и у Војводини сте. Ту је и река Млава која се улива у Дунав у непосредној близини Драгуља. Млава ће вас одвести до других природних лепота као што је њено Врело или Хомањске планине.

Оно што сва деца желе да посете ако су у Костолцу је чувена плажа „Топољар“. Налази се на Дунавцу, на путу према Острову. Острво је још једна необичност мога краја јер је то село са војвођанским духом и стилем. У њему се преко лета одржава манифестација „Островачки бећарац“. У Костолцу има још много, много тога... И за крај, печат који оставља овај град су људи на које увек можете



Костолац



Крагујевац

су људи пре много векова живели, па чак и подземни свет. Након путовања кроз историју саветујем да посетите и места која спајају духовност, уметност и историју. За почетак предлажем Цркву Светог Максима Исповедника. Налази се у самом Костолцу, лепо је уређена, осликана фрескама грчког сликара Стаматиса и посебна због свеца коме је посвећена јер мало је храмова са овим именом. Поред ове постоји још једна коју вреди посетити а то је Црква Светог Георгија у Старом Костолцу. У њој се налазе три иконе великог сликара Уроша Предића. Звона која се чују из те цркве поклон су краља Александра Првог Карађорђевића. Ова импозантна грађевина задужбина је Капетана Тодића и налази се на врху брда одакле се пружа предиван поглед на читав Стиг. Када споминем ову цркву, не могу а да вам не кажем и за спомен-костурницу која се налази поред ње и у којој су сахрањени бариоци отаџбине у Првом светском рату. Не треба заборавити ни манастир Рукмију који је удаљен свега неколико километара од Костолаца. О настанку Рукмије постоји легенда о сестри коју су браћа растргла због зле заове. О томе пева и народна епска песма „Јетрвица адамско колена“.

Мој град поноси се разним природним богатствима. У њих уобрајам: ре-

рачунаги и који га чине мени најлепшим местом на свету.

СМЕДЕРЕВО је град који своја врата отвара свим драгим људима, гостима током целе године, а нарочито лета. Драги наши другари школарици из других градова, позивамо вас да и овог лета будете наши гости. За разлику од других градова наше Смедерево и током летњег распуста обилује активностима којима можемо испунити сваки слободан дан.

Најпре вас позивамо да посетите нашу Тврђаву, највећу равничарску тврђаву у Европи, која је у време деспота Ђурђа Бранковића Смедерево учинила престоним градом. Прошетајмо обалама Дунава, научимо пливање у школи пливања која се одржава за све узрасте на нашем олимпијском базену, који је изграђен



НЕ ЗАБОРАВИМО ДА ЈЕ КРАГУЈЕВАЦ ПОЗНАТ ПОД НАЗИВОМ „СРПСКИ ДЕТРОИТ“ ЗБОГ ПРОИЗВОДЊЕ АУТОМОБИЛА

спомен-парка и самог града Крагујевца. На улазу у спомен-парк подигнута је 1976. године импозантна зграда спомен-музеја "21. октобар" у чијој је архитектури наглашена симболика крагујевачке трагедије. Следећи је, наравно, културно-историјски ком-

на Крагујевчана би вам, без размишљања, препоручили тржни центар Крагујевац Плаза. Не заборавимо да је Крагујевац познат под називом „Српски Детроит“ због производње аутомобила. Заштитни знак дуго је био симпатични „Југо“ који је заменио атрактивни модел „Фијат 500 Л“. Дођите да се провозамо заједно улицама једног од најлепших градова у Србији!

КОСТОЛАЦ је место удаљено око десет километара од Пожаревца и око 90 од Београда. До њега можете стићи на три начина: разним путевима, Дунавом помоћу бродова и авионима због мањег аеродрома. Ако волите историју, онда је археолошко налазиште „Виминацијум“ идеално за вас. Тамо можете видети: остатке мајута, терме, фреске, просторије у којима



БОРАВНУ АВАНТУРУ

ЈЕ ВИШЕ ВОЛЕО

у склопу Спортског центра Смедерево. Иако нисмо вешти пливачи, можемо уживати на базену гледајући ватерполо турнир на којем учествују смедеревски основци и средњошколци. У предању од водених спортова, позивамо вас и на међународни рукометни турнир Трофеј Смедеревске јесени, који окупља малишане из земље, али и света. Водићемо вас и на карате турнире, који се такође одржавају у нашој хали, повешћемо вас у Вили Златни брег, где је чувени Бранислав Нушић често доводио позоришне трупе и приказивао

**ПРОШЕТАЈМО
ОБАЛАМА ДУНАВА,
НАУЧИМО ПЛИВАЊЕ
У ШКОЛИ ПЛИВАЊА
КОЈА СЕ ОДРЖАВА
ЗА СВЕ УЗРАСТЕ НА
ОЛИМПИЈСКОМ
БАЗЕНУ У СМЕДЕРЕВУ**

представе краљевском пару Обреновић. А пошто смо ми ипак Бранковци, угостићемо вас у својој школи и научити вештинама калиграфије.

ШАБАЦ је један од већих и познатијих градова Србије. Налази се у северозападно делу Србије, на тромеђи Мачве, Поцерине и Посавине, на десној обали реке Саве. Најпознатија манифестација града Шапца за време летњих дана је Шабачки летњи фестивал. Он се сваке године одржава на локалитету Стари град, и унутар тврђаве на Старом граду. У Шапцу можете видети један од највећих балканских карневала Чивијашки карневал, који се одр-

Смедерево



Шабач

жава у време Чивијашких дана - дана хумора и сатире. Тада се у нашем граду одржава и на делеко чувени Шабачки вешар који обично траје око седам дана. Главни дан Вашара је 21. септембра на Малу Госпојину. У току лета се одржава велики број коњичких трка на познатом шабачком хиподрому. Заинтересовани туристи могу посетити и Народни музеј града Шапца, где су сталне поставке и експонати из најранијег доба и слике познатих

сликара, као што је Милић од Мачве, Стеве Галића. По жељи свако може да се окупа и релаксира на великом шабачком базену или реци Сави. Ако волите реку, обавезно дођите на Међународни плива-

чки маратон Јарак-Шабач у свету је познат под називом "Трка мира". У непосредној близини града је планина Цер. Једно је сигурно, долазак на Цер и упознавање са његовом богатом историјом, природним вредностима, традицијом и обичајима неће вас оставити равнодушним. Бројни видиковци откриће вам зашто Цер називају и „Западном капијом Србије“. На Церу се преплићу прошлост и садашњост, легенда и стварност ... За оне који желе више да науче, открију и истраже ту су бесплатне ђачке радионице, као и Парк науке. У Шапцу сваког дана можете посетити Шабачко позориште, са најзанимљивијим и најсмешнијим репертоаром у Србији.

Немају сви градови у Србији привилегију да леже на две реке. Немају сви историју која датира из доба Римљана.

Немају сви у близини средњовековни манастир са моштима Светог ратника и кнеза. Турци дођоше, одоше, али име остаде - **ЋУПРИЈА**.

Наш град је познат по лепим парковима, мосту на Морави, али и дешавањима у вези спорта, културе, традиције и забаве. Сталну поставку музеја „Хореум Марги-Равно“ чине експонати из археолошке, историјске, етнографске и уметничке збирке са акцентом на археолошку збирку предмета са античког локалитета Хореум Марги и праисторијског локалитета, винчанске културе, те Стублина у Супској недалеко од Ћуприје. У склопу музеја су и локалитети „Знаменито место,

шанчеви Иванковац“ као и спомен кућа Народног хероја Миодрага Новковића Џуде. Библиотека у Ћуприји носи име по нашем познатом књижевнику и академику Душан Матићу који је рођен у Ћуприји. У знак сећања на живот и дело Душана Матића, сваке године у септембру месецу одржавају се „Матићев дани“. То је културна манифестација на којој се најбољем младом песнику Србије за прву збирку песама додељује престижна награда „Матићев шал“. Душан Матић и његова супруга Јелена за живота су изразили жељу да граду Ћуприји поклоне предмете

**У ЗНАК СЕЋАЊА
НА ЖИВОТ И
ДЕЛО ДУШАНА
МАТИЋА, СВАКЕ
ГОДИНЕ У ЋУПРИЈИ
СЕ ОДРЖАВАЈУ
„МАТИЋЕВИ ДАНИ“**

који су везани за његов живот и рад. Ћуприја се одлучила да 1986. године од добијених предмета формира Легат-спомен собу Душана Матића, у жељи да сачува трајну успомену на свог суграђанина.

Црква манастира Раванице је подигнута између 1375. и 1377. године. Зидана је наизменично постављеним редовима камена и опеке. Када говоримо о Живопису, овде се појављује први самостални стил српског сликарства средњег века. По чему је Ћуприја посебан и препознатљив град? Свакако по спортском комплексу базена „Славија“, уличној трци која може да се похвали традицијом дугом 70 година, те и школи за музичке таленте...

Једна од анегдота каже да су Ћупричани кнезу Милошу Обреновићу спремили свакојаке ђаконије приликом једног његовог боравка у Ћуприји, али да се он дохватио цреваца у жару и да су га Ћупричани баш због тога добили надимак - Цревари. Дан-данас се, у славу цреваца, сваког августа одржава надалеко позната манифестација „Цреваријада“.

**Јелена Радојковић 5/1
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“**

**Исидора Стојићевећ 6/2
ОШ „Јован Цвијић“ Костолац**

Новинарска секција ОШ „Бранко Радичевић“ Смедерево

**Лазар Јованић, 6/3
ОШ „Стојан Новаковић“ Шабач**

**Радош Брзаковић 8/3
Лука Стојићковић 8/3
ОШ „Ђура Јакшић“ Ћуприја**

Ћуприја





ПРОФЕСОРКА МИРЈАНА ИЗ ОШ „ВЕСЕЛИН МАСЛЕША“ ИЗ БЕОГРАДА ЈЕ ПОНОСНА МАМА ВАТЕРПОЛО РЕПРЕЗЕНТАТИВЦА НИКОЛЕ ЈАКШИЋА

ПОДРЖИТЕ СВОЈУ ДЕЦУ

Како и шта тренирати? Који спорт изабрати? Како ћемо знати да нам тај спорт и одговара? Чег морам да се одрекнем да бих био успешан? Све су то питања која поставља себи свако дете док му у очима блиста медаља и постоје на коме стоји уз химну и овације. Осим дечије жеље за спортом ту је и велика и неизбежна улога родитеља. Ми желимо да представимо нашу професорку географије, Мирјану Јакшић и то не због предмета који обожавам, већ због тога што је она мама успешног ватерполисте и најмлађег репрезентативца српске репрезентације Николе Јакшића.

Како се осећате као мама једног репрезентативца?

- Веома поносно

Зашто је ваш син одлучио да тренира ватерполо, а не неки други спорт?

- Ватерполо је спорт који највише одговара мом детету. Воли воду

и лепо се осећа у њој. По природи је борац и као мали је био веома несаташан, а ватерполо је борбени спорт и он се пронашао у њему.

Као родитељ о чему сте све водили рачуна док је тренирао, био тек као почетник и наших година?

- Највише сам се трудила да спорт буде друга најважнија ствар у његовом животу и да у школи буде перфектан. Сматрала сам да ће тако стићи и спортски успеси, нормално уз редовна и посвећена тренирања.

Обично кажу да спортисти не стижу да уче и имају добре оцене због обавеза на тренингу. Како је Никола успевао да

повеже школу и спорт?

- Никола је као што сам већ рекла морао да буде добар у школи да би могао да тренира. У основној школи имао је по један тренинг, а од друге године средње школе и по два тренинга дневно. Деци спортистима није лако. Због обавеза на тренингу рано устају или касно ле-



Никола је својој мами показао да може успешно да споји спорт и школу

НИКОЛА ЈЕ МОРАО ДА БУДЕ ДОБАР У ШКОЛИ ДА БИ МОГАО ДА ТРЕНИРА

У ШКОЛИ КАО НИ НА ТРЕНИНГУ НИЈЕ ИМАО ПОВЛАСТИЦЕ

жу. Физички су исцрпљени. Никола је као и сва друга деца морао редовно да иде на тренинге или са тренинга кући па у школу. Често је морао да учи у превозу. У школи као ни на тренингу није имао повластица. Основну школу завршио

је са свим петицама и носилац је Вукове дипломе. Одличан успех имао је и у гимназији, а сада је редован студент Правног факултета. И даље редовно тренира, али сада у једном иностраном клубу.

Да ли Никола је једе брзу храну и пије газирана пића?

- Брзу храну Никола није јео као ни као мали, а камоли сада. Да бисте били успешан спортиста морате да будете здрави и јаки.

Какав савет бисте дали мамама и татама да би им деца постала успешни спортисти?

- Да увек буду уз децу, подржавају њихове креативне идеје, откривају скривене таленте и уче их да буду вредни, истрајни, одговорни, упорни, поштени и да верују у себе и своје циљеве.

И на крају пошто радите у школи и предајете географију, шта бисте поручили својим ученицима, а нашим другарима?

- У свакоме од нас чути неки скривени таленат. Откријте га и посветите му се.

Уна Радојичић 5/4
Ружича Ерцеговчевић 5/4
ОШ „Веселин Маслеша“
Београд



Професорка Мирјана Јакшић у друштву ћака репортера



ЈАВНИ ЧАС
ОДБОЈКЕ
ЛЕГЕНДАРНОГ
ЗЛАТНОГ
ОЛИМПИЈЦА
ОДУШЕВИО ЋАКЕ У
ПАРАЋИНУ

КАД ПОРАСТЕМ БИЋУ ВАЊА ГРБИЋ

Почетком априла у наш град дошао је један од најбољих одбојкаша свих времена, Владимир Грбић. На паркету Спортског центра „7. јули“ у Параћину, Вања је са својим сарадницима одржао јавни час одбојке. Овај догађај изазвао је велико интересовање. На трибинама је био велики број ђака са својим наставницима, професорима а на терену Вању су чекали бројни одбојкаши и одбојкашице који су имали ту част да уче од најбољег, да сазнају неке нове детаље везане за овај спорт али и за живот у спорту.

Привилегију да буде учесник овог догађаја имао је мој најбољи друг из одељења, ученик седмог разреда ОШ „Бранко Крсмановић“ Сикирица, Младен Глишић.

МЕЧ ПРОТИВ РУСИЈЕ У СИДНЕЈУ ЗАУВЕК ЋЕМО ПРЕПРИЧАВАТИ

Када и како си заволео одбојку?

- Највећи успех наше одбојке, освајање олимпијског злата, есио се 2000. године у Сиднеју када ја још нисам био рођен. Као мали дечак слушао сам од родитеља о невероватној игри и успеху наше репрезентације. Финални меч против Русије преприча-



Никада неће заборавити Вањине савете

вао се као нешто невероватно. Тај меч остао је упамћен и по чудесном потезу Вање Грбића. Гледајући снимке мечева наше репрезентације за-

волео сам одбојку и пожелело да се и сам опробам у том спорту.

Како си се осећао док си стајао „раме уз раме“ на истом терену са својим спортским идолом?

- Осећај је невероватан и нестваран кад знате да стојите са олимпијским победником на истом терену. Неко ког сам гледао на телевизији, одушевљавао се његовим потезима, стоји поред мене и говори ми како да усавршим чекић, како да се поставим у игри. Деловало је као да сањам.

Шта си ново научио и шта ти је било најзанимљивије на тренингу?

- На тренингу са Вањом научио сам доста нових ставри. Трудио сам се да запамтим све шта нам је говорио. Мале тајне великог мајстора. Поред лопте користили смо балоне, скакали у даљ, вежбали основни одбојкашки став, радили бројне занимљиве вежбе. Јако ми је било занимљиво тестирање са чланови-



Аутограм на дресу као талија

ОСЕЋАЈ ЈЕ НЕВЕРОВАТАН И НЕСТВАРАН КАД ЗНАТЕ ДА СТОЈИТЕ СА ОЛИМПИЈСКИМ ПОБЕДНИКОМ НА ИСТОМ ТЕРЕНУ

ма његовог тима и његово препричавање неких догађаја из каријере. Говорио нам је колико је битно самопоуздање у преломним тренуцима меча. Код сервиса на 24:23, да никад не треба да размишљамо о грешци и да само бојажљиво пребацимо сервис. Да нема страха већ добра концентрација и вера да ћемо управо тим сервисом решити меч. Тај савет никада нећу заборавити.

Колико ти је значао тренинг са Вањом?

- Овај тренинг ми је много значао, мотивисао да још вредније и истрајније тренирам и остварим своје снове. Желим да предводим своју школску екипу на такмичењима, будем капитен тима за који навијам и подигнем пехар олимпијског шампиона.

Младен Глишић 7/3
Никола Векић 7/3
ОШ „Бранко Крсмановић“
Сикирица



Мале тајне великог мајстора



ОДБОЈКАШИЦА КАТАРИНА ЈОВАНОВИЋ ИЗ КЛАДОВА ПРОГЛАШЕНА ЗА УЧЕНИЦУ ГЕНЕРАЦИЈЕ

СКЛАЊАМ ТЕЛЕФОН ДОК УЧИМ

Наставничко веће наше школе „Вук Караџић“ Кладово званично је прогласило ученика генерације 2018/2019. године - Катарину Јовановић, ученицу 8. разреда, која је убедљиво заузела 1. место. Наша Каћа поред школе тренира и одбојку, завршила је основну музичку школу и налази времена и за дружење и забаву. Нашој школи је ове године донела 3. место на Републичком такмичењу из француског језика, имала је учешће на републичком такмичењу Регионална смотра научноистраживачких радова из српског језика и 3. место на Републичком такмичењу ДПИОС из хемије. Како све постиже сазнајте из следећег интервјуа.

Да ли мислиш да много учиш или ти то просто иде од руке?

- Углавном пратим на часу и већину ствари запамтим. Пред контролни се мало подсетим. То не траје дуго, све зависи од предмета.

Које предмете савлађујеш са уживањем?

- Хемију, историју и биологију брзо учим и уживам у њима, док математика и физика ме баш уморе.

Када имаш потешкоћа у савлађивању градива, од кога тражиш помоћ?

- Углавном од наставника, они су ту да ми отклоне недоумице, онда родитељи, али волим да чујем и своје другаре и још нешто научим.

Завршила си музичку школу, а тренираш и одбојку. Како све постижеш?

- Научила сам да организујем време и све стигнем. Домаћи радим чим дођем из школе, а онда имам цело поподне за учење и тренинге. Обавезно склањам телефон док учим да ми не одвраћа пажњу.

Већ сам побројала твоје овогодишње успехе. Са републичким такмичењима си почела прошле године. Какве си успехе тада имала?

- Прошле године сам освојила 3. републичку награду на Регионалној смотри научноистраживачких радова у организацији Регионалног центра за таленте Бор. За то сам се спремила целе године. И ове године сам у том такмичењу стигла до републичког нивоа, али нисам прошла тест знања. Прошле године сам имала и учешћа на Републичком такмичењу из српског језика у Тршићу. Интересантно је да сам се, у ствари, спремила за историју и мало ми је фалило да и ту учествујем на Републичком такмичењу. То ме је разочарало, али треба бити спреман и на неуспехе. Зато сам ове године заблистала на француском језику и јако сам поносна.

Иако је најбоља, најсвестранија, Каћа је и даље скромна и уздржана. Њени даљи циљеви су школа и иностранство и желимо јој пуно успеха.

**Софија Миловановски 8/3
ОШ „Вук Караџић“ Кладово**



НАЈБОЉИ МЛАДИ СПОРТИСТА У ОВОЈ ГОДИНИ



Као и сваке године наша општина је препознала утицај спорта на младе и потрудила се да стимулише најбоље спортисте. Ове године Признање за најбољег младог спортисту наше општине припало је рукометашу Александру Генићу, ученику 8. разреда наше школе.

Александар се већ пар година професионално бави спортом и од ове године РК „Динамо“ из Панчева богатији је за једног голмана, а то је наш Аца. Како је изгледао његов спортски пут, откриће нам у интервјуу.

Од кад се бавиш спортом?

- Спортom се бавим од трећег разреда основне школе.

Зашто баш рукомет и како си изабрао баш тај спорт?

- Док сам живео у Нишу, тренирао сам ватерполо, па пошто у Кладову не постоји ватерполо клуб, најближе ватерполу ми се чинио рукомет. И тако сам почео...

Коју позицију играш?

- Ја сам голман. Покушао сам да узмем и неке бековске позиције, али сам на крају одустао. Као мали хтео сам неку позицију где се најмање трчи, и тако сам постао голман.

Од кад се професионално бавиш спортом?

- Од краја 5. разреда, играо сам и за репрезентацију пре две године, али као резерва. Сада очекујем нови жреб за репрезентацију и мислим да ћу дати све од себе да се истакнем.

У којим клубовима си играо и који ти је најдражи?

- Прво у МРК „Ђердап“ Кладово, па „Партизан“ из Београда и од фебруара играм за РК „Динамо“ Панчево. У Панчевачком клубу ми је најбоље и тамо и уписујем средњу школу.

Како усклађујеш своје обавезе у школи и спорт, с обзиром да је твој клуб у Панчеву, а ти живиш овде?

- Јако је напорно. Пошто су утакмице викендом, из Кладова крећем у четвртак да бих у петак имао бар један тренинг са клубом. Понедељком, уторком и средом тренирам у „Ђердапу“. У суботу су утакмице, а у недељу се враћам у Кладово и спремам за нову школску недељу.

Колико ти значи ово признање од општине?

- Сваком спортисти је изузетна част кад неко сматра да је најбољи. Ја сам се доста трудио и одрицао да бих стигао овде где јесам. Ово признање је битно и за моју спортску биографију.

Шта имаш да поручиш младим спортистима?

- Моја порука је да млади спортисти прате своје снове и то је једини пут до циља.

Био је ово интервју са Александром Генићем, добитником Признања за најбољег младог спортисту општине Кладово.

**Димитрије Николић 5/4
ОШ „Вук Караџић“ Кладово**



ВЕЛИКО ИНТЕРСОВАЊЕ УЧЕНИКА ОШ "ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ ЗМАЈ" КРУШЕВАЦ ЗА ПРОЈЕКАТ САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ

НИКАД ДОВОЉНО „СПОРТА У ШКОЛЕ“

Велико интересовање ученика ОШ "Јован Јовановић Змај" Крушевац за пројекат Савеза за школски спорт

Никад довољно „спорта у школе“

Одјекује дечија вриска школском салом. Журимо да видимо шта се то дешава и наилазимо на једну прелепу слику: навијање, такмичење, пуна сала ђака малишана. Наставница нам у ходу каже да су то ученици који су се укључили у пројекат „Спорт у школе“. Остајемо да уживамо у овом сјајном тренингу, да пратимо жељу најмлађих за победом, да ове неспретне и невеште ручице охрабримо аплаузом, да свима дамо подршку. Коментаришемо да се спортски живот у нашој школи покренуо. Свако може себи наћи место у некој од физичких активности, богата је та спортска па-



лета коју нам наставници физичког васпитања пружају.

Да су мислили и на најмлађе показали су нам увођењем наше

школе у пројекат Савеза за школски спорт Србије „Спорт у школе“. Пројекат је заживео од марта ове године. Тренинзи су потпуно бесплат-

ни за ученике. Наставница физичког васпитања Сања Бошковић је прихватила да буде део овог пројекта и да својим знањем и активношћу покрене ученике млађих разреда. Они долазе два пута недељно на тренинге. Подељени су у две мешовите групе: 1. и 2. разред и 3. и 4. разред. Интересовање је огромно у шта смо се и уверили на овом тренингу. Долази 58. ученика константно као и ученици који желе да виде шта се ту ради, да ли могу и они да се упишу...Наставница каже да нема срца да их врати и да их обично задржи на тренингу али да је мало теже радити са толиким бројем деце.

**Нина Јовановић
Јана Петровић
Татјана Милетић
Анђела Ивановић
ОШ "Јован Јовановић Змај"
Крушевац**

ЂАЦИ РЕПОРТЕРИ СКРЕЋУ ПАЖЊУ НА НАЈЧЕШЋИ ДЕФОРМИТЕТ КОД УЧЕНИКА

ОБЈАВЉУЈЕМО РАТ РАВНИМ СТОПАЛИМА

Бавимо се спортом. Активни смо. Здравно се хранимо. Бринемо о свом здрављу. Ипак, статистика показује другачије. Открива сасвим другачију слику нашег здравља. Где и у чему грешимо? На ова питања покушаћемо да нађемо одговоре из разговора са нашом наставницом физичког и здравственог васпитања, Сањом Бошковић.

Да ли можете да нас упознате са деформитетом равних стопала?

- Равна стопала су деформитет који примећујемо када смо у стојећем ставу, свод стопала се спусти и заузме валгусни положај. Стопало се састоји из више мањих костију, мишића, зглобова и они су причвршћени лигаментима. Када не развијемо довољно мишиће а лигаментима дозволимо да омлитаве, губимо правилан положај и облик стопала и долази до спуштања свода стопала и тако настаје равно стопало.

Добро, Ви сте једним делом одговорили на наше следеће питање: Како настаје и који су узроци настанка равних стопала?

- Постоји више фактора који утичу на појаву равних стопала: наследни и они спољашњи фактори. Код наследног фактора то је предиспозиција, ако рецимо наши родитељи имају равна стопала велика је вероватноћа да ћемо и ми имати. Од спољашњих фактора то су слаба физичка активност, гојазност, повреде неких мишића, лоша обућа...

Како знамо да имамо равна стопала?

Да имате равна стопала могу да уоче ваши родитељи, и ви сами, лекар на систематском прегледу, наставник физичког васпитања и друге особе које се баве вашим здрављем. Поред одокативне методе постоје и знакови ове болести као што су: за-



мор у ногама, бол у своду стопала, пети...Такође контролом нашег хода, изгледом наше обуће – где је излизан ђон и како изгледа пета, задња страна обуће, затим можете проверити и простом методом: уквасите стопала и нагазите на неку тврду подлогу. Уколико је отисак „попуњен“ то онда није добар знак

Да ли се може излечити равно стопало?

- Равно стопало је могуће вратити на нормалан положај вежбама, ортопедским ципелама и физикалном терапијом. Када се доведе у овај положај мора се наставити одржавати у том положају активним вежбањем.

Ако се пак не лечи овај проблем касније може изазвати бројне друге проблеме са хрскавицом, кичмом, чукљевима...

Имаме ли неки савет за све нас?

- За вас имам једну поруку и молбу: долази лето, лепо време, немојте време проводити у соби, покрените се, пустите да вам камење, песак, трава млиују стопала, што више трчите, играјте се и не брините за ваше здравље – вашим здравим стилем живота себи сте обезбедили здрав живот.

**Ђаци репортери
ОШ "Јован Јовановић Змај"
Крушевац**



НАУЧИТЕ ДА СА СВОЈИМ НАЈБЛИЖИМА КРЕАТИВНО ПРОВОДИТЕ ВРЕМЕ

ПОРОДИЧНЕ ИГРЕ

Поводом обележавања Међународног дана породице, 15. маја у Крагујевцу у основној школи „Радоје Домановић“ уручене су награде породицама које су учествовале на конкурс „Породичне игре“ и у квизи „Породична слагалица“. Саветовалиште за брак и породицу од 2011. године, уз помоћ града Крагујевца и Центра за развој услуга социјалне заштите „Кнегиња Љубица“, организује ову манифестацију.

Ученици основних школа тј. њихови родитељи, који су до 8. маја могли да се пријаве на конкурс „Породичне игре“, тог дана добили су вредне награде. Прво место за најбољу породичну игру добила је Ана Живковић, мајка три девојчице, од којих су две ученице Основне школе „Драгиша Луковић Шпанац“, за игру под насловом „Породична авантура“. Игру могу да играју сви чланови породице, све генерације. Кроз игру се негује сарадња, блискост и љубав између свих чланова, развија се дечија машта и креативност, сви чланови породице



Прво место за најбољу породичну игру добила је Ана Живковић, мајка три девојчице

дике уживају у заједничком, слободном времену, уз опуштено, смех и ведро расположење.

Правила ове игре одређују породице према узрасту своје деце. Реквизити се не купују већ се праве. Распореду се поља са бројевима и натписима у занимљиву стају, поставе се картице са порукама у путањи стазе, сваки играч добије по једну велику коцку. Креће се од поља СТАРТ, и иде се до ЦИЉА, уз доношење одређеног објекта - у овој



Кроз игру се негује сарадња, блискост и љубав између свих чланова породице

игри је то меда. Зашто би се породице окупљале око стола, када се могу играти свуда? Ова игра је флексибилна, занимљива и испуњујућа, а може се играти и напољу. Награда за прво место био је бицикл, а за све такмичаре, без обзира на освојено место у такмичењу, тј. за 14 породица је излет у Етно село „Моравски конаци“.

Анастасија Живковић 5/1
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ Крагујевац



Група ученика који се одважили и кренули пут Јастрепца



Мириси, цвркулт птица и дечија граја су обележили ову шетњу

УЧЕНИЦИ ИЗ КРУШЕВЦА КРЕНУЛИ У СВОЈУ ТРАДИЦИОНАЛНУ ПРОЛЕТЊНУ АВАНТУРУ

ЗМАЈЕВАЊЕ НА ЈАСТРЕПЦУ

Да је потреба за чистим ваздухом и кретањем постала навика, показује нам група ученика који су се опет одважили и кренули пут Јастрепца. Буђење пролећа, природе и нас самих је догађај о којем смо дуго причали у школи. Мириси, цвркулт птица, дечија граја су слике које ми се

стално враћају. Не тугујем за њима јер знам да ћемо већ за који викенд опет бити део ове планине на којој се једе најлепши пасуљ. Стварно, знате ли како се спрема тај пасуљ? Искусни планинари Спортско-планинарског друштва Јастребац су се побринули да након дуге шетње не будемо глад-

ни и припремили нам ручак у великом казану. Захваљујемо им се што смо део њиховог рада и што се труде да нам на што лепши и разигранији начин покажу све путање ове шумовите планине.

Ако нисте баш велики љубитељ шетње а волите авантуру, дођите до нас и ми ћемо вас одвести до но-

воизграђеног Авантуре парка на Јастрепцу где се можете опробати на разноразним вратоломијама: зип лајну који вас води преко језера, вештачке стене за планинарење и многу чему другом.

Ђаци репортери
ОШ „Јован Јовановић Змај“
Крушевац



ИВАНА НИКОЛИЋ РАДУЛОВИЋ ЈЕ НАСТАВНИЦА ГОДИНЕ У ШКОЛИ „ВУК КАРАЏИЋ“ КЛАДОВО

ОСМЕХ СВЕ РЕШЕВА

Неки мисле да је школа досадна, али смо сигурни да би променили мишљење када би присуствовали часу наставнице Иване. То је тренутак када си 45 минута у славној прошлости. Са једне стране ученичке макете, са друге историјске карте, али и бела табла и пројектор, једини подсетници да смо у 21. веку. Наша наставница историје Ивана Николић Радуловић чини овај предмет занимљив и креативан. Пуна је истраживачких задатака, прича, игара и, што је најважније, оптимизма и енергије. Свима једна од омиљених наставница открива нам лепоте и изазове свога посла у следећем интервјуу.

Зашто сте изабрали овај посао?

- Морам да признам да ово није била моја једина жеља, али је велики утицај имала моја мајка. Она је завршила педагошку академију и воли рад са децом и онда је она то некако пренела и на мене. Сем ње за то су заслужни и наставници који су бољим ученицима давали обавезу да помажу слабијим по знању, па сам ја често добијала обавезу да помажем другарицама и друговима из одељења из разних предмета и онда сам некако тада први пут упознала шта значи бити наставница и то ми је било врло занимљиво.

Како добијате идеје за тако креативну наставу?

- Идеје стижу са свих страна, много читам, волим да гледам разне информативне и истраживачке емисије, филмове, доста путујем и из свега тога извлачим идеје за моје часове како би мени, али

и ученицима било што интересантније. Помаже ми и то што много времена проводим са децом јер врло често та деца имају неке лепе идеје које нису можда само добро формулисане, али их ја осмислим и пренесем у наставу. Али када осмислите тако неки час и када по осмећу или изразима лица ученика видите да је тај час успео, поготову у данашње време технике, где се ученици не задовољавају само таблом и кредом, онда схватите да је то ваше слободно време није потрошено узалуд, него да је вредело и добијате жељу да и сваки следећи час буде још бољи и још лепши.

Познати сте по томе што сте толерантни. Како имате толико стрпљења са ученицима?

- Стрпљење је најбитнија ствар за ову нашу професију. Научила сам једну врло битну истину, а то је да када пођеш од куће, све своје проблеме и свој приватан живот оставиш код куће и када уђеш у колектив или у учионицу, уђеш са осмећом јер аутоматски и од одељења добијеш тај повратни осмећ и онда све иде много лакше и лепше. По природи сам насмејана особа, расположена, све гледам са ведрије стране и сматрам да се на тај начин стиже до успеха а самим тим и до успешног часа. Наравно да има и тренутака када нисам расположена, али то покушавам да сакријем и не дозвољавам да утиче на мој рад са ученицима. Јер свако од нас је јединка за себе. Али сам сигурна да се све лакше решава уз осмећ, јер свако ко ради, тај и грешти.

* Како се осећате када чујете да сте за ученике најбоља наставница?



Наставница Ивана у друштву ђака репортера

- Драго ми је да се види и осећа колико обожавамо свој позив, са каквим еланом радим и колико је човек срећан када ради оно што воли, али ми је ово признање и велика обавеза да са истим ентузијазмом наставим да радим, да се лично усавршавам и самим тим покушам да будем још боља и креативнија.

Нађа Букатаревић 7/2
ОШ „Вук Караџић“ Кладово

УЧЕНИЦИ ОШ „ИВО АНДРИЋ“ ПОНОСНИ СУ НА СВОГ ДРУГАРА САВУ

СКРОМАН, ВРЕДАН И УСПЕШАН

Ђаци репортери ОШ „Иво Андрић“ интервјуисали су Саву Радовановића, ученика 8/1 одељења наше школе, који је постигао одличне резултате у рукомету. Овај спорт Сава тренира од другог разреда основне школе, а рукомет је заволео боравећи на тренинзима своје сестре. У почетку му је било веома тешко да усклади тренинге са обавезама које има у школи и ван ње, али уз добру организацију све је успео да постигне. Тренутно игра у рукометном клубу Раковица и жеља му је да једног дана пређе у већи клуб.

Узор му је француски репрезентативац Кентин Мае, који је један од најбољих светских рукометаша. Ишао је на многе турнире, али најдражи му је био турнир у Панчеву. Сава истиче да је његов тим побеђивао неколико пута, захваљујући не само њему него и целом тиму. Посебно је нагласио да је тимски дух много важан, али и врло развијен у његовом клубу. Сви се лепо слажу и друже.

Захваљујући преданом раду постао је много успешан. Врхунац његове досадашње каријере био је тренутак када је позван да наступа за репрезентацију Србије. Био је веома



Тренутно игра у рукометном клубу Раковица

ПОЗВАН ЈЕ ДА НАСТУПА ЗА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ СРБИЈЕ

срећан због тога, а уједно је осетио велику одговорност да своју љубав према рукомету покаже на најбољи могући начин. Знамо и да је неколико пута проглашен за најбољег стрелца турнира, али он је скроман и не хвали се много.

Порука коју Сава оставља својим вршњацима је да се свако бави спортом који воли и да успех долази као резултат великог труда и упорности. Сава је и добар ученик и још бољи друг. Својим примером показује да у животу све можеш да постигнеш ако то желиш. Не предаје се никада и живи за спорт. Желимо му да настави да се бави рукометом и ређа велике успехе, пехаре и медаље. Његов таленат сви препознају и чека га, сигурно, веома успешна каријера.

Анђела Шаре
Нина Поповић 5/2
ОШ „Иво Андрић“ Раковица



ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА



Атлетски петобој у Новом Саду

У Основној школи „Вук Караџић“ у Новом Саду одржано је такмичење у атлетском петобоју за ученике четвртог разреда. Савез за школски спорт Војводине под покровитељством Покрајинског секретаријата за спорт и омладину организовао је такмичење у „Атлетском петобоју“ у оквиру пројекта „Школски спорт плус“. Присутне такмичаре на почетку такмичења

поздрвила је помоћница за спорт Покрајинског секретара за спорт и омладину Аранка Биндер и пожелела је свима успешно такмичење и добро дружење. Ученице Основне школе „Јован Поповић“ извеле су плесну нумеру „Додола“ која је уједно и победничка нумера у категорији Основних школа од петог до осмог разреда на плесном такмичењу – Твој лајк за наш плес“.

У Атлетском петобоју учествовали су ученици четвртог разреда који су се са општинског пласирали на покрајински ниво такмичења. Медаље најбољима доделила је госпођица Сања Угрин, координатор пројеката „Бак репортер“, „Здрово растимо“ и „Твој лајк за наш плес“.

**Милица Липић
Николина Пеић
ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ**

Општинско такмичење у рукомету

Овогodiшње такмичење бележи најмањи број екипа. На велику жалост љубитеља овог спорта, само две. У финалној и јединој утакмици састале су се Гимназија Смедерево и Техничка школа. Играло се два пута по 20 минута, а у утакмицу је са више енергије и предности ушла Техничка школа. Нашим момцима је било тешко да се изборе са невероватном екипом сачињеном од рукометаша РК Смедерево. Велика жеља и неописиви труд нису били довољни да се савла-



да овакав противник. Резултатом 31:16 наши момци су изгубили и пропустили прилику да оду у даље такмичење.

**Миња Драгосављевић
Гимназија Смедерево**



Играјмо заједно, учимо заједно

Специјална Олимпијада Србије је покренула пројекат „Играјмо заједно. Учимо заједно“. Циљ пројекта је да прошири и даље развије нове инклузивне спортове. Наша школа је прихватила позив и одлучила да учествује у овом пројекту. У сарадњи са СОШО „Веселин Николић“ формиран је тим који ће представљати Крушевац на такмичењима у боћању и стоном тенису. Наш град је у групи са Чачком, Панчевом и Крагујевцем. Овај пројекат траје 3 године. Похваљујемо ученике одељења 5/3 који су прихватили да се укључе у Unified sport, показали разумевање и хуманост који карактеришу овај пројекат: Живковић Катарина, Илић Сара, Виторовић Никола и Голубовић Стефан. У свему овоме је и наша наставница физичког васпитања Сања Бошковић која је и овај пут показала разумевање и подржала пројекат.

**Новинарска секција
ОШ „Јован Јовановић Змај“ Крушевац**

Традиционални крос у Старом граду



Као и сваке године, тачно у 10 часова, цео подмладак Србије креће у освајање медаља у трчању. И ове године зидине Старог града у нашем граду одзвањале су од деџе граје и навијања и бодрења. Спортски дух шири се најдужом атлетском стазом у нашем граду, а и време је било на страни наших ученика - после кишних дана, освануло је и прво сунчано јутро. Наши ученици су дали све од себе и забележили одличне резултате.

**Нађа Букатаревић 7/2
ОШ „Вук Караџић“ Кладово**

Радост трчања

У петак, 10. маја, одржан је Крос РТС-а. У матичној школи, у Грошници, реализовао га је наставник физичког васпитања, Милош Џмиљанић, а у објекту у Великом Пољу, наставник Микица Џмиљанић. Терен у Великом Пољу представља ливада, пространа и углавном равна. Међутим, у Грошници су ученици морали да трче око школске зграде, по неравној и неједначеној стази. Све то никада није омело, нити је умањило елан и такмичарски дух. Ђаци који, из здравствених разлога, нису могли учествовати, бодрили су представнике својих одељења, најбоље другаре и другарице или своје симпатије. Аплауз, смех, ведрина и заједништво испуњавали су наша школска дворишта. Ученицима су, након пар дана, подељене дипломе за освојена прва три места, а потом су се, сви заједно, срећни и испуњени, сликали, што су ђаци репортери забележили.

**Мина Дамњановић 6/1
ОШ „Наталија Нана Недељковић“, Грошница, Крагујевац**

